

end da nogle Molte-Bær/ Stikkel-Bær og andre / som udi Norge kaldis Lyde-Bær og Krag-Bær / og lod jeg dagligen giøre en god Jib for de Sluge paa Landet / hvoraſ de bleve vederqvægede / og der efter komme de smul til deris Velbred igien.

Den 10 og 11 Septembris var der ſaadan ſtrekkelig Sneeveier og Storm / at der intet Kunſt de udrettis.

Den 12 Septembris / om Morgenen tilig kom der en ſtor hvio Biørn ned til Vandet ved Skibet / ſom ſtod og aad noget Baluge-Gleſt / ſom var af en Giſt ſom ſaa kaldis / og tre næſte Dag tilforne havde fanget / hvilken Biørn jeg ſtod / og Folket ſamptlig beglerede / at de maatte æde Kiødet / hvilket jeg og tilſtedde / og lod Kiøden forſt forvelde det / og lod det ſiden legge udi Tdicke paa en Nats Tid / og havde jeg ſelv to eller tre Steege af ſamme Biørne. Kiødet udi Kabiotten / og var vel ſmagendis / og bekom det os lide ilde.

Den 13 Septembris ſendte jeg baade mine Sluppe og Skibs-Baad med begge mine Under-Styremænd Hans Broſ og Jan Petersen hen / den ene paa den Veſtre / den anden paa den Øſtre Side langs Landene / med Commiſſion at de paa 8 eller 9 Mile veigs ſkulle forſøge / hvad Gelegenhed der var / om der vare nogle bedre Havner paa de Pladſer end den ſom vi havde.

Den